

τοῦ χριστιανικοῦ ποιμνίου Ποιμὴν εἰς οὐδὲν μὲν τίθεται τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς του, μετὰ χαρᾶς δ' ἀποδέχεται τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ὡς θεῖαν χάριν. Ἐὰν συνέπιπτεν ὁ Πατριάρχης νὰ ἦναι μακρὰν τῆς Αἰγύπτου, ἔπρεπεν ἅμα ἤκουσε τὸν κίνδυνον νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν θέσιν του καὶ οὐχὶ ἐκεῖ εὐρισκόμενος νὰ δραπετεύσῃ.

* *

Λέγεται, ὅτι ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος ἀντὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας ἀπεβιβάσθη εἰς Λέρον. Τὸ μετριόφρον ὄνομα τῆς μικρᾶς νήσου φαίνεται ἡμῖν τὸ μάλλον ἀρμόζον εἰς τὴν περιστασίαν.

* *

Βεβαιούσιν, ὅτι ἰατρὸς Ἕλλην ἐν Αἰγύπτῳ, λησμονῶν ὅτι εἶναι ἀναμφισβήτητος ἀπόγονος τῶν αὐτῶν δοξασθέντων ἰατρῶν Ἡροφίλου καὶ Ἐρασιστράτου, ἐγκατέλιπε καὶ αὐτὸς τὴν ἐν τινὶ νοσοκομείῳ θέσιν του ἵνα σώσῃ τὸ πολύτιμον σαρλίον του.

* *

Ἡ τελευταία *fourmi* τῶν παρασημοφορηθέντων φέρει ἀναποδράστως εἰς τὸν νοῦν τὰς σκέψεις, τὰς ὁποίας πάντες ποιοῦσι περὶ τῆς τύχης τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀξιομάτων ἐν Ἑλλάδι. Ἐν αὐτῇ τὰ πάντα ἐγελιογραφήθησαν, καὶ ὡς ἄλλοτε ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ εἴπωμεν, ὁ Τόπος οὗτος φαίνεται προωρισμένος εἰς μέλλον οὐχὶ πολὺ ἀφ' ἡμῶν ἀπέχον νὰ καταλήξῃ τὸν πολιτικὸν βίον του διὰ φορτικῆς τινος παραστάσεως. Αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἢ ὑπαρξίς τάγματος Ἱπποτικῆς ἐν κοινωνίᾳ μὴδὲν ἐχούση τὸ Ἱπποτικὸν ἐν τῇ παραδόσει του, μὴδεμίαν ἔχοντι πραγματικὴν κοινωνικὴν ἱεραρχίαν, εἶναι κατ' ἀνάγκην ἐν ἄτοπον ἐξ οὗ παρέπονται ἄλλα ἄτοπα. Σήμερον δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ παράσημον κοσμεῖ προσωπικότητας, πενιχρά, ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν τριόδων ἢ ἐκ τῶν δουσιδῶν γραφείων προκυπτούσας καὶ ἐχούσας πρὸ πάντων τὸ μέγα τοῦτο πλεονέκτημα, ὅτι δουλεύουσι τῷ κρατοῦντι Ἰπουργῷ.

* *

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον
τοῦ μουσικοῦ καὶ δραματικοῦ συλλόγου.

Διατί, ἀφοῦ ἐδῶ ἔγιναν αἱ πολλαὶ δαπάναι καὶ μεγάλαι προαγγελίαι περὶ κατασκευῆς νέου δραματικοῦ θιάσου ὑπὸ τοῦ κ. Λεκατσᾶ, διατί ἀπῆλθεν οὗτος εἰς Πάτρας νὰ δεῖξῃ πρῶτον τοὺς καρπούς τῶν τόσων θυσιῶν; Περιμένομεν ἀπὸ σπόντα διὰ τοῦ «Φορολογουμένου» τώρα τὰς μεγάλας εἰδήσεις περὶ τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας του, ὅπως τὸ πρῶτον μᾶς εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὸ Μάντσεστερ καὶ ἐνθουσίασαν τὸν σύλλογον;

ΘΕΑΤΡΑ

Εἰς τὸ ΦΑΛΗΡΟΝ, ὁ φαειρὸς καὶ χαριέστατος Βοκκάκιος ἐλκύει καθ' ἑσπέραν πυκνὸν πλῆθος. Χάρις εἰς τὴν ὠραίαν μουσικὴν τοῦ Suppé ὁ ὀλίγον βωμολόχος, ἀλλὰ τόσοσφυής, τόσοσγάπητος, τόσοσδξυδερκῆς φλωρεντινὸς συγγραφεὺς, καὶ τὸ *Δεκαήμερόν* του, ἀνέζησαν πάλιν μετὰ πέντε αἰῶνας. Εἶνε ἀληθές ὅτι αἱ ἱστορίαι τοῦ *Δεκαήμερου* του διὰ νὰ λάβωσιν εἰσοδὸν εἰς τὰ θεάτρα τοῦ σημερινοῦ αἰῶνος, ἐδέησε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τινὰς ἐγχειρίσεις καὶ ἀκρωτηριάσεις, καὶ ἐδέησεν ἐπίσης νὰ ἐνδυθῶσιν τὴν πεζὴν συμπεριφορὴν ἀναβολῆν, διότι ἡ ῥιγηλὴ κοινωνία τῶν ἡμερῶν μᾶς δὲν ἐπιτρέπει πλέον τὴν ἀτημέλητον γυμνότητα τῆς Ἱπποτικῆς ἐποχῆς καὶ φαίνεται μὲν τὸ σκάνδαλον, ἀλλὰ φαίνεται ὡς διὰ μέσον δικτυωτοῦ, ἢ δὲ ἀπότομος καὶ ἀπέριττος φράσις τοῦ πρωτοτύπου καλλύνεται καὶ ἀπαλύνεται διὰ τοῦ ἐλιγμοῦ τῆς περιφράσεως, ἥτις ἐνίοτε διὰ ν' ἀποφυγῇ τὸ τραχὺ ἀποκτᾷ τὸ μῆκος καὶ τὴν ἐλασματοποίησιν τῶν ῥητορικῶν περιόδων τοῦ κ. Δηληγιάννη. Ἐν γένει, ὁ Βοκκάκιος, μὲ τὴν Λασσάλ, μὲ τὴν Geoffroy ὡς Βεατρίκην, ὄμιον ἀλλ' ἀηδονόστομον, μὲ τὴν Andrée, μὲ τοὺς κωμικοὺς Armand καὶ Brouette, μὲ τὴν εὐφυᾶ καὶ ζωηρὰν δρᾶσίν του, μὲ τὰ κωμικὰ ἐπεισόδια ἅτινα προσεγγίζουσιν ἐνίοτε καὶ τὰ ὄρια τοῦ ἀπρεποῦς χωρὶς νὰ τὰ ὑπερβαίνωσι καὶ μὲ τὴν μουσικὴν του τὴν τώρα μὲν φαιδρὰν καὶ πεταχτὴν καὶ τώρα περιπαθὴ καὶ μελωδικωτάτην, εἶνε θέαμα δικαιολογούν τὴν εἰς Φάληρον συρροήν. τόσοσ κομψοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ πλῆθους.

Εἰς τὰ ΘΑΛΥΜΝΙΑ μετὰ τὸν *Ἐρνάνην* παθόντα, ταφέντα καὶ ἀναστάντα, ἔσυραν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὴν *Ὑπνοβάτιδα*, ἐξηντλημένην, ὠχρὰν, ὑστερικὴν. Καὶ ἡ *Ὑπνοβάτις* παραστατήσα ἀπεμακρύνθη, μίλλια πολλὰ ἀπὸ τὴν ἀρμονίαν, καὶ παρακολουθημένη ἀπὸ ὀλόκληρον τὸν ἄλλον θιάσον, καὶ ἀπὸ τὴν ἐρχήστραν ἐπορεύετο ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἕως ὅτου πεσοῦσα ἐπνίγη ἐντὸς τῆς δεξαμενῆς τοῦ Λαμασκηνοῦ.

Εἰς τὸν ΑΠΟΛΛΩΝΑ' δραματολόγιον *Οἱ δύο δῆμοι*, Ἡ *Ἐπαῖτις*, Ὁ *Ρακοςσυλέκτης*, ὁ *Βουρδοῦσης*, ὁ *Μερδρεῖς*, ἡ *Λαιμητόμος*, ἡ *Ἀνθρωποφαγία*, πράγματα πάντα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὸ Νοσοκομεῖον, καὶ μὲ τὸν ποινικὸν Νόμον

